

РЕШЕНИЕ

№ 7973

гр. София, 22.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 22.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **5624** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Е. Д. К., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. Н. М., с адрес на призоваване: [населено място], [улица], ет. 8, офис 14/15 против Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 01-6500/4127#1 от 25.06.2020 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, с който на основание чл. 14, ал. 1, т. 2 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., чл. 59, ал. 1 и 2 от Административнопроцесуалния кодекс и във връзка с чл. 166 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, и чл. 20а, ал. 6 и ал. 5 предложение първо във връзка с ал. 2 и ал. 1 от Закона за подпомагане на земеделските производители, Е.К. е изключена от подпомагане и е установено публично държавно вземане в размер на 7719.44 лв. (седем хиляди седемстотин и деветнадесет лева четиридесет и четири стотинки), представляващ 75 % от общата изплатена сума по мярка 212 за кампании 2013 и 2014 на основание чл. 14, ал. 1, т. 2 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г.

В жалбата си до съда жалбоподателката излага оплаквания за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен в нарушение на административнопроизводствените правила и материалния закон. Твърди се, че не е била уведомена редовно за проведеното производство и е била лишена от възможността да участва в същото. Производството е започнало с писмо от 09.07.2019 г., което е получено от И. М., който към същата дата е заемал длъжността кметски наместник на [населено място]. Същият не е бил упълномощаван от Е. К. да получава

от нейно име съобщения и книжа по реда на АПК. Административният орган не е опитал да връчи писмото по нито един от начините, посочени в чл.18а, ал.8-10 АПК. Поради това е налице съществено нарушение на правото на защита на лицето, срещу което е издаден акта. В жалбата е отправено и искане за възстановяване срока на обжалване на Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 01-6500/4127#1 от 25.06.2020 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, като се твърди, че АУПДВ не е бил редовно връчен, тъй като посоченото лице получател на акта – П. А., пълномощник на Е.К. бил с оттеглени пълномощия по смисъла на чл. 38, ал.2 от ЗЗД за което е представена декларация. Отправеното до съда искане е за отмяна на АУПДВ като незаконосъобразен.

В открито съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. М., който поддържа жалбата и излага доводи за незаконосъобразност на оспорения акт. Претендира разноси по делото, съобразно представен списък на разноските.

Ответникът - Заместник-изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие”, чрез процесуалния му представител оспорва жалбата, като неоснователна. Претендира разноси по делото.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания за незаконосъобразност, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК, вр. чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа страна:

От представените и приети по делото писмени доказателства се установява, че Е. Д. К. е подала заявление за подпомагане за кампания 2015 г. по мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони" с подаване на заявление за подпомагане с УИН: 22/170513/51497.

По делото е представено с административната преписка заявлението за регистрация 2013 на кандидатката от 30.04.2013 г., в което е попълнен следният адрес за кореспонденция: [населено място], общ. Невестино, обл. К.. Липсва улица и номер. Постоянният адрес на Е. Д. К., видно от бланката на заявлението е в [населено място], [жк], вх. Д, ет.1, ап.1. В заявление за подпомагане 2013 от 07.05.2013г. са попълнени същите адреси. Посочен е и личен мобилен телефонен номер на заявителката.

Административният орган при извършване на административни проверки на основание чл. 37, ал. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители установил, че за кампания 2015 кандидатът не е подал заявление за подпомагане с декларирана 212, регламентирана в Наредба № 11 от 03.04.2008 г. за условията и реда за прилагане на мярка 211 "Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони" и мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. С неподаването на заявление за подпомагане с декларирана мярка 212 за кампания 2015 г. било прието, че са нарушени изискванията на чл. 4, ал. 1, т. 2 и 3 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., според които кандидатите за подпомагане са длъжни да подават заявление за подпомагане с декларирани площи в съответния необлагодетелстван район всяка година след първото компенсаторно плащане, както и да извършват земеделска

дейност в съответни: необлагодетелстван район за период от най-малко пет последователни години от първото компенсаторно плащане.

Поради неподаването на заявление по посочената мярка 212, и съобразно чл. 14, ал. 1 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., административният орган приел, че кандидатът Е. Д. К. следва се изключи от подпомагане по мярка 212 и следва да възстанови получените до момента компенсаторни плащания за необлагодетелстваните райони или част от тях, в зависимост от годината, в която е прекратил участието си в мярката. На бенефициера по мярка 212 „Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони“ изплатените суми по години са както следва: Първа година от ангажимента - подадено заявление с УИН: 22/170513/51497 за кампания 2013, изплатена сума 5529.63 лв.; Втора година от ангажимента - подадено заявление с УИН: 22/060614/56338 за кампания 2014, изплатена сума 4762.96 лв. Общата изплатена сума по мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони", представляваща сбор от изплатеното финансово подпомагане по мярката през годините, предхождащи годината на прекратяване на ангажимента, възлизала в размер на 10292.59 лв.

С писмо с изх. № 01-6500/4127 от 09.07.2019 г., ДФ „Земеделие“ - РА е уведомил кандидата за откриване на административно производство по издаване на АУПДВ, съгласно чл. 26, ал. 1 от АПК. В писмото са изложени фактическите обстоятелства, въз основа на които е прието, че са налице основания за издаване на АУПДВ. Дадена му е възможност да предостави допълнителна информация - становище или възражение по гореизложените факти, в съответствие с чл. 34, ал. 3 от АПК или да възстанови доброволно сумата, за която е извършено недължимо плащане, в случай че приеме фактическите констатации за основателни. Писмото е връчено, според обратната разписка (на лист 28) на 30.07.2019 г. на лицето И. Г. М..

Обжалваният в настоящото производство АУПДВ, предмет на обжалване в настоящото производство е връчен (според обратната разписка на лист 32) на лицето П. А. на 16.07.2020 г. отново в [населено място]. С оглед указанията дадени с определение № 3567 от 13.04.2022 г. постановено по адм.дело № 3188/2022 г. по описа на ВАС, Първо отделение и предвид събраните по делото доказателства, съдът приема, че няма данни по делото в какво качество И. М. и П. А. са получили пратките, адресирани до бенефициента. Няма приложени по преписката пълномощни, нито има някакви данни или изявления в останалите писмени доказателства да са били упълномощавани от Е. Д. К. да получават адресирана до нея кореспонденция. Не е налице и връчване на АУПДВ, с оглед отразеното в него, че е връчен на жалбоподателката на 16.07.2020 г., чрез отразения в обратната разписка пълномощник – П. А.. За същия както се посочи по-горе не са представени доказателства за надлежната му представителна власт в развилото се административно производство спрямо последната. В тази връзка не следва да се обсъждат твърденията за оттегляне на пълномощията от лицето А., с оглед липсата на ангажирани по делото доказателства в тази насока. С оглед указанията на ВАС, съдът приема, че не е и налице редовно връчване на АУПДВ въпреки, че жалбоподателката е узнала за издадения АУПДВ на 20.04.2021 г., когато ѝ е било връчено съобщение за доброволно изпълнение с изх. № С210022-048-0003536 от 15.03.2021 г. По изложени съображения и доколкото не е започнал да тече срока за обжалване на АУПДВ, то не следва последния да бъде възстановяван.

По делото е приета административната преписка, съдържаща обсъдените по-горе

доказателства.

При така установените факти, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в срок срещу индивидуален административен акт, засягащ неблагоприятно правната сфера на жалбоподателя.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Предмет на оспорване е Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 01-6500/4127#1 от 25.06.2020 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, с който на основание чл. 14, ал. 1, т. 2 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., чл. 59, ал. 1 и 2 от Административнопроцесуалния кодекс и във връзка с чл. 166 от Данъчноосигурителния процесуален кодекс, и чл. 20а, ал. 6 и ал. 5 предложение първо във връзка с ал. 2 и ал. 1 от Закона за подпомагане на земеделските производители, Е.К. е изключена от подпомагане и е установено публично държавно вземане в размер на 7719.44 лв. (седем хиляди седемстотин и деветнадесет лева четиридесет и четири стотинки), представляващ 75 % от общата изплатена сума по мярка 212 за кампании 2013 и 2014 на основание чл. 14, ал. 1, т. 2 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г.

Съгласно чл. 20а, ал. 1 ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция, а с, ал. 5 е предвидено, че същият може да издава актове от вида на процесния, по реда на ДОПК. Следващата, ал. 6 регламентира правната възможност за делегиране на конкретното правомощие от, ал. 5, на заместник изпълнителните директори на фонда. Със Заповед № 03-РД/2891/23.07.2019 г. (л.42) на П. Д. С. - заместник изпълнителен директор на ДФЗ, са делегирани определен обем правомощия, включително по т. 3 - да издава и подписва Актове за установяване на публични държавни вземания по всички схеми и мерки по директните плащания. Следователно, органът издал оспорения АУПДВ, е определен от изпълнителния директор на ДФЗ в съответствие и с чл. 166, ал. 2 изр. "посл." ДОПК, към който именно препраща чл. 27, ал. 5 ЗПЗП. Последното сочи, че заместник изпълнителният директор на ДФЗ, издал оспорения АУПДВ, е разполагал с материална компетентност да го издаде, което налага възражението за нищожност на акта поради липса на материална компетентност на издателя на акта да бъде отклонено като неоснователно.

Общите правила относно подпомагането на развитието на селските райони с финансови средства от Съюза по линия на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), създаден с Регламент (ЕС) № 1306/2013 г., които правила допълват общоприможимите разпоредби за европейските структурни и инвестиционни фондове, определени в чл.2 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския съвет и на Съвета, са установени с Регламент (ЕС) № 1305/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно подпомагане на развитието на селските райони от ЕЗФРСР и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1698/2005г. на Съвета.

Както следва от чл.1, пар.1 от Регламент (ЕС) № 1305/2013г., със същия се определят целите, за които ще допринесе политиката за развитие на селските райони, и съответните приоритети на Съюза за развитие на селските райони. С него се очертава стратегическия контекст за политиката за развитие на селските райони и се формулират мерките, които трябва да бъдат приети за изпълнение на политиката за развитие на селските райони. Съгласно пар. 2 от с.р., регламентът допълва разпоредбите на част Втора от Регламент (ЕС) № 1303/2013г. на Европейския парламент и на Съвета.

Легалната дефиниция за „мярка“ се съдържа в чл. 2, пар. 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 1305/2013 и означава пакет от операции, които допринасят за изпълнението на един или повече приоритети на Съюза за развитие на селските райони.

Съгласно чл.13 от Регламент (ЕС) № 1305/2013, всяка мярка за развитие на селските райони се програмира с оглед да допринесе конкретно за постигането на един или повече приоритети на Съюза за развитие на селските райони. Разпоредбите на Регламент (ЕС) № 1305/2013г. са допълнени с Делегиран Регламент (ЕС) № 807/2014г. на Комисията от 11 март 2014г. за допълнение на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 1305/2013г. на Европейския парламент и на Съвета относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и за въвеждане на преходни разпоредби.

Една от мерките финансирани от ЕЗФРСР е мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони". Подпомагането по тази мярка се предоставя от държавите членки в рамките на техните територии, съобразно техните специфични национални, регионални или местни нужди и приоритети.

На национално ниво условията и редът за прилагане на мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони" за периода 2007-2013 г. са регламентирани с Наредба № 11/03.04.2008 г. за условията и реда за прилагане на мярка 211 „Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения в планинските райони“ и мярка 212 "Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони".

Съгласно разпоредбите на чл. 27, ал. 3 и ал. 5, изр. първо от ЗПЗП, Разплащателната агенция е длъжна да предприеме необходимите действия за събиране на недължимо платени и надплатени суми по схеми за плащане и проекти, финансирани от европейските фондове и държавния бюджет, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в законодателството на Европейския съюз. Вземанията на Разплащателната агенция, които възникват въз основа на административен акт, са публични държавни вземания и се събират по реда на ДОПК. Нормата на чл. 162, ал. 2, т. 8 от ДОПК, гласи, че „публични са вземанията за недължимо платените и надплатени суми, както и за неправомерно получените или неправомерно усвоените средства по проекти, финансирани от предприсъединителните финансови инструменти, оперативните програми, Структурните фондове и Кохезионния фонд на ЕС, европейските земеделски фондове и Европейския фонд за рибарството, Инструмента Шенген и Преходния финансов инструмент, включително от свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз“. По силата на чл. 166, ал. 2 от ДОПК, ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в АПК, какъвто е и настоящия случай.

По процедурата настоящият съдебен състав намира, че са допуснати съществени нарушения, тъй като не е бил редовно уведомен бенефициентът за стартиралата процедура по издаването на Акт за установяване на публични вземания, в размер на 75% от получените от него плащания за 2013 и 2014 г.

Съгласно чл. 20а, ал.5 от ЗПЗП Изпълнителният директор на ДФЗ издава актове за

установяване на публични държавни вземания по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и решения за налагане на финансови корекции по реда на глава пета, раздел III от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове.

Съгласно чл. 166 от ДОПК установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон. Ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в Административно-процесуалния кодекс.

Чл. 26, ал.1 от АПК съдържа задължение за административния орган да уведоми при започване на производството известните заинтересовани граждани и организации. Ако срокът за приключване на производството е по-дълъг от 7 дни, в уведомлението се включва и информация за датата, до която трябва да бъде издаден актът. Според ал.2 съобщаването за започване на производството се извършва по реда на чл. 18а от АПК. До 10.10.2019г. редакцията на ал. 2 на чл.26 гласи: „Ако адресът или другите възможни начини за уведомяване (телефон, факс, електронна поща) на заинтересованите граждани и организации са неизвестни, съобщаването се извършва по реда на чл. 61, ал. 3“.

Основателно е възражението в жалбата, че административният орган не е уведомил редовно жалбоподателката за започналото срещу нея административно производство по издаване на АУПДВ. Писмото от 09.07.2019 г. не ѝ е било връчено по нито един от начините, посочени в чл.18а (по сегашната редакция на чл.26 АПК) или на адрес, по телефон, факс, електронна поща или по реда на чл.61, ал.3 АПК (съобразно предишната уредба). Попълненият в заявлението адрес в [населено място] не съдържа улица и адрес, а само номер на пощенска кутия, като пратката е била получена от неизвестно лице (И. М.) в неустановено по делото негово качество и без да е доказано, че има или е поел задължение да я предаде на адресата. Нарушението на чл.26, ал.1 АПК е съществено, тъй като с издаденият акт са установени публични задължения на бенефициента, който изцяло е бил лишен от участие в производството по установяване на размера и основанието им. Не е имал възможност нито да подаде възражение, нито да представи доказателства в своя защита, процесуалните му права са грубо нарушени, което прави и издаденият в резултат на това производство индивидуален административен акт незаконосъобразен.

По изложените съображения жалбата е основателна. На жалбоподателката се дължи присъждане на направените разноски в размер на 310 /триста и десет/ лева на основание чл.143, ал.1 от АПК.

Така мотивиран, и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, III отделение, 70-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Е. Д. К. Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 01-6500/4127#1 от 25.06.2020 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с който на основание чл. 14, ал. 1,

т. 2 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г., чл. 59, ал. 1 и 2 от Административнопроцесуалния кодекс и във връзка с чл. 166 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, и чл. 20а, ал. 6 и ал. 5 предложение първо във връзка с ал. 2 и ал. 1 от Закона за подпомагане на земеделските производители, Е.К. е изключена от подпомагане и е установено публично държавно вземане в размер на 7719.44 лв. (седем хиляди седемстотин и деветнадесет лева четиридесет и четири стотинки), представляващ 75 % от общата изплатена сума по мярка 212 за кампании 2013 и 2014 на основание чл. 14, ал. 1, т. 2 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г.

ОСЪЖДА Държавен Фонд "Земеделие" да заплати на Е. Д. К. направените разноси по делото в размер на 310 /триста и десет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок.

СЪДИЯ: